

Arrest

nr. 218 406 van 18 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TIRIBELLI
Leopoldplaats 10/3
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, op 23 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, bijgestaan door advocaat C. TIRIBELLI en van attaché T. VERSCHUEREN, die *loco* advocaat verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie *ratione temporis* op.

Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep moet worden ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Verweerder betoogt in zijn nota met opmerkingen dat de beslissing per aangetekend schrijven van 2 augustus 2017 werd verstuurd naar de gekozen woonplaats die verzoekster heeft opgegeven in haar aanvraag en die zij naderhand niet meer heeft gewijzigd. Verweerder betoogt verder onder verwijzing naar stukken gevoegd bij zijn nota met opmerkingen dat het aangetekend schrijven werd aangeboden aan de bestemming, dat deze afwezig was, dat een bericht werd achtergelaten en dat, omdat dit schrijven niet werd afgehaald, het werd teruggestuurd naar de afzender. Tevens merkt verweerder op dat het feit dat verzoekster zich op 17 november 2018 op de gemeente heeft aangeboden om een afschrift te verkrijgen, niets verandert aan voormelde ingenomen stelling.

De Raad kan verweerder volgen waar hij betoogt dat de termijn om een beroep in te dienen een aanvang neemt de dag nadat het aangetekend schrijven werd aangeboden aan de bestemming. In artikel 51/2, vijfde lid van de vreemdelingenwet is bepaald dat elke kennisgeving rechtsgeldig is wanneer ze naar de gekozen woonplaats van de betrokkene wordt verstuurd met een ter post aangetekende brief. Het is daartoe niet vereist dat de aangetekende brief aan de betrokkene persoonlijk wordt overhandigd noch dat de betrokkene die brief afhaalt indien hij afwezig was op het ogenblik van de aanbieding (RvS 29 mei 2018, nr. 241.624). Verweerder verwijst in de nota met opmerkingen naar een kopie van het afgiftebewijs waaruit blijkt dat de bestreden beslissing van 31 juli 2018 met een ter post aangetekende brief op 2 augustus 2018 naar verzoekster werd gestuurd op het adres van haar gekozen woonplaats. Er wordt tevens verwezen naar een verzendbewijs met vermelding "*zending terug gestuurd naar afzender*".

Het verzoekschrift werd op 23 november 2018 met een ter post aangetekend schrijven ingediend bij de Raad en zodoende, gelet op voormeld artikel van de vreemdelingenwet en gelet op het feit dat de termijn een aanvang kende op 3 augustus 2018, buiten de termijn van dertig dagen. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Ter terechtzitting verwijst de wnd. voorzitter naar het betoog in de nota met opmerkingen. De raadsman van verzoekster betwist de feiten niet en stelt de exceptie te begrijpen.

Het op 23 november 2018 ingediende beroep is laattijdig en het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN